

Volume 17, Issue 4

Ocena efektywności współpracy prowadzonej z Osobowymi Źródłami Informacji

Problematyka zabezpieczania śladów przestępstw na tle seksualnym z ciała ofiary i sprawcy

Przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów oraz związane z nimi konsekwencje prawne

SPIS TREŚCI

MATERIAŁY / MATERIALS

Krzysztof Horosiewicz, Ocena efektywności współpracy prowadzonej z Osobowymi Źródłami Informacji / EFFECTIVENESS ASSESSMENT OF COOPERATION WITH THE INFORMANTS	2
Beata Speichert-Zalewska, Problematyka zabezpieczania śladów przestępstw na tle seksualnym z ciała ofiary i sprawcy / ISSUES OF SECURING FORENSIC EVIDENCES OF SEX CRIMES FROM THE BODY OF THE VICTIM AND THE PERPETRATOR	11
Katarzyna Ćwik, Innowacyjność w badaniach wizualizacyjnych — właściwy kierunek współczesnej daktyloskopii? / Innovation in visualization examinations — appropriate direction of modern dactyloscopy?	18
Wiktor Dega, Udział Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego w ochronie bezpieczeństwa w ruchu drogowym / PARTICIPATION OF NATIONAL RESCUE AND FIREFIGHTING SYSTEM AND THE NATIONAL EMERGENCY MEDICAL SERVICES IN PROTECTION OF ROAD SAFETY	23

OKIEM PRAWNIKA / IN THE LAWYER'S EYES

Agnieszka Kania, Przestanki odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów oraz związane z nimi konsekwencje prawne — uwagi na tle orzecznictwa sądów administracyjnych. Część II / PREREQUISITES OF POLICE OFFICERS' DISCIPLINARY LIABILITY AND RELATED LEGAL CONSEQUENCES — COMMENTS ON JUDICIAL DECISIONS OF THE ADMINISTRATIVE COURTS. PART II	29
--	----

BEZPIECZEŃSTWO WEWNĘTRZNE / INTERNAL SECURITY

Anna Lewicka-Rychlewska, Bezpieczeństwo granicy państwowej w ujęciu teoretyczno-prawnym. Aktualne zagrożenia i działania / THEORETICAL AND LEGAL ASPECTS OF STATE BORDER SECURITY. PRESENT THREATS AND ACTIVITIES	33
Tomasz Świerczyński, Jacek Walaszczyk, Pistolety maszynowe w polskiej Policji II RP / SUBMACHINE GUNS IN THE POLISH POLICE OF THE SECOND POLISH REPUBLIC	38

SPRAWOZDANIA / ACCOUNTS

Monika Dżimińska-Mosio, Sprawozdanie z VII Seminarium Prawniczego w Pile / REPORT ON THE VII LEGAL SEMINAR IN THE PILA	54
Marcin Nowak, Sprawozdanie z warsztatów instruktorskich z zakresu postępowania się przedmiotami przeznaczonymi do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej. Mińsk Mazowiecki, 24–28 października 2016 r. / THE REPORT OF THE WORKSHOP INSTRUCTOR IN THE FIELD OF USE OF THE ARTICLES INTENDED TO INCAPACITATE PERSONS USING ELECTRICITY MINSK MAZOWIECKI, 24–28 OCTOBER 2016	56
Jarosław Przyjemczak, Zawody, konferencja i warsztaty medycyny taktycznej „Paramedyk 2016” / COMPETITION, WORKSHOP AND SEMINARY OF TACTICAL MEDICINE “PARAMEDYK 2016”	58
Anna Florczak, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie po raz pierwszy z wizytą na Wrocławskich Targach Dobrych Książek / PUBLISHER OF THE HIGH SCHOOL OF POLICE IN SZCZYTNO FOR THE FIRST TIME WITH THE VISIT AT THE WROCLAW FAIR OF GOOD BOOKS	65

POLICYJNE CENTRUM INFORMACYJNE / POLICE INFORMATION CENTRE

Agnieszka Sadło-Nowak, Anna Kalisz	68
------------------------------------	----

BIBLIOTEKA WSPOL / LIBRARY OF THE POLICE ACADEMY IN SZCZYTNO

Jadwiga Rykowska, Informatyzacja polskiej Policji. Wybór publikacji dostępnych w Bibliotece Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie / COMPUTERIZATION OF THE POLISH POLICE. SELECTION OF PUBLICATIONS AVAILABLE IN THE LIBRARY OF THE POLICE ACADEMY IN SZCZYTNO	72
---	----

FOTOKRONIKA / PHOTO CHRONICLE	75
-------------------------------	----

MATERIAŁY

Krzysztof Horosiewicz¹

Ocena efektywności współpracy prowadzonej z Osobowymi Źródłami Informacji

Streszczenie: Od chwili utworzenia Policji do oceny jej działania we wszystkich obszarach służyły zestawienia liczbowe określające mianem danych statystycznych. W miarę upływu czasu koncepcja sposobu oceny tych działań ulegała zmianom i w 2003 r. po raz pierwszy pojawiło się pojęcie „efektywność”. Jednak pomimo upływu lat nadal istnieje obszar funkcjonowania Policji, którego sposób oceny nie odbiega od metodyki stosowanej jeszcze przed transformacją ustrojową. Obszarem tym są czynności operacyjno-rozpoznawcze Policji oraz współpraca z osobowymi źródłami informacji (OZI). Do ich oceny nadal wykorzystuje się sprawozdawczość i tradycyjny model kontroli w ujęciu ex post, co uniemożliwia podejmowanie bieżących działań naprawczych.

Słowa kluczowe: czynności operacyjno-rozpoznawcze, osobowe źródła informacji, współpraca z osobowymi źródłami informacji, kontrola, nadzór, skuteczność, efektywność

Abstract: Since foundation of the Police, assessment of its' actions in every field was realised by lists of figures called statistical data. Over the years the concept of evaluation underwent substantial changes and in 2003 the term “effectiveness” appeared. However, after so many years there is still an area of the Police functioning almost in the same way as before the political transformation. This area covers operational and reconnaissance actions and cooperation of the Police with informants (OZI) for which assessment tools such as reporting and a traditional model of ex post control are still used thus making it impossible to undertake current corrective actions.

Keywords: operational and reconnaissance actions, informants, cooperation with informants, control, supervision, effectiveness, effectivity

Pojęcie „czynności operacyjno-rozpoznawczych”, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o Policji², nie zostało zdefiniowane w aktualnie obowiązujących przepisach, chociaż próby ich zdefiniowania podejmowano wielokrotnie w literaturze kryminalistycznej i karnoprocesowej. W literaturze można spotkać różne określenia tej sfery działalności organów państwa, w szczególności pojęcia: „pracy operacyjnej”, „czynności operacyjnych” czy też „działań operacyjnych”³. Pomimo braku legalnej definicji czynności operacyjno-rozpoznawczych termin ten jest pojęciem często używanym w ustawodawstwie. Zdaniem Stanisława Hoca jest to świadomy zabieg ustawodawcy, który w tym względzie odsyła do doktryny⁴. Według Adama Tarachy czynności operacyjno-rozpoznawcze są to zadania organów państwowych, wykonywane tajnie lub poufnie w oparciu o podstawę ustawową, spełniające funkcję informacyjną, wykrywczą, profilaktyczną,

dowodową — szczególnie istotną z punktu widzenia ich wykorzystania w procesie karnym⁵. Podobnie funkcje⁶ czynności operacyjno-rozpoznawczych ujął Tadeusz Hanausek⁷. Trafnie zauważa Janusz Gołębiowski, że czynności operacyjno-rozpoznawcze, będąc często zasadniczym elementem wykrywania przestępstw i ich zapobiegania oraz ustalania i zatrzymywania sprawców, są prowadzone permanentnie⁸.

Jawność działu *Przepisy ogólne*⁹ niejawnego zarządzenia nr pf-634 komendanta głównego Policji (dalej jako KGP) z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych¹⁰ umożliwia dotarcie do definicji pracy operacyjnej,

⁵ A. Taracha, *Czynności...*, wyd. cyt., s. 25, s. 36.

⁶ Funkcja — zadanie, które spełnia lub ma spełnić jakaś osoba bądź rzecz, rola, zadanie czegoś; zob. M. Szymczak (red.), *Słownik języka polskiego*, t. I, Warszawa 1982, s. 619.

⁷ T. Hanausek, *Kryminalistyka. Zarys wykładu*, Zakamycze 2000, s. 36 i nast.

⁸ Zob. J. Gołębiowski, *Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej*, Warszawa 2008, s. 18.

⁹ § 196 zarządzenia nr pf-634 KGP z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych (niepublikowane) stanowi, że wyciągi z zarządzenia i obejmujące treść działu *Przepisy ogólne* i działu *Przepisy końcowe* oraz załączniki do zarządzenia mogą być przechowywane, przekazywane i udostępniane jako dokumenty jawne w rozumieniu przepisów ustawy z 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (DzU z 2006 r., nr 182, poz. 1228).

¹⁰ Zarządzenie nr pf-634 KGP z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych (niepublikowane).

¹ Dr Krzysztof Horosiewicz — inspektor Policji w stanie spoczynku. Do 2011 r. pełnił służbę w Policji, wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze, w tym zadania specjalne na terenie kraju i za granicą, za które został odznaczony Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. 20 maja 2014 r. uzyskał stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Jest autorem oraz współautorem dwóch książek, a także autorem siedmiu artykułów z zakresu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Adres do korespondencji: <khorosiewicz@wp.pl>.

² Tekst jedn. DzU z 2015 r., poz. 355 z późn. zm.

³ A. Taracha, *Czynności operacyjno-rozpoznawcze, aspekty kryminalistyczne i prawnodowodowe*, Lublin 2006, s. 17.

⁴ S. Hoc, *Sytuacja organizacyjno-prawna polskich służb specjalnych*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy” 2002, nr 3, s. 40.

którą w § 1 pkt 18 sformułowano jako wszystkie jawne i niejawne czynności oraz przedsięwzięcia taktyczne, jak i techniczne oparte na przepisach prawa, podejmowane w związku z realizacją ustawowych zadań Policji w celu rozpoznania, zapobiegania oraz wykrywania czynów zabronionych, a także ścigania ich sprawców.

Podobnie definiowano czynności operacyjne jeszcze przed transformacją ustrojową. Funkcją (albo celem) pracy operacyjnej było wówczas zdobywanie wiadomości, tworzenie warunków niezbędnych do przeciwdziałania przestępczości oraz likwidowania jej źródeł, ujawniania przestępstw i ich sprawców oraz udowadniania im winy¹¹.

Funkcja rozpoznawcza w pracy operacyjnej realizowana jest poprzez uzyskiwanie możliwie największej ilości informacji o miejscach, przedmiotach i przestępcach, ich gromadzenie i analizowanie oraz opracowanie taktyki aktualnych i przyszłych przedsięwzięć operacyjnych. W kryminalistyce T. Hanausek wyróżnia rozpoznanie osobowe, środowiskowe, problemowe i terenowe¹² warunkujące efektywność podejmowania przez Policję dalszych działań. Uzyskiwane informacje są wykorzystywane w celach wykrywczych, dowodowych i zapobiegawczych.

Funkcja wykrywcza ma na celu wykrycie przestępstwa, sprawcy, jego narzędzi i sposobu dokonania przestępstwa poprzez zebranie, ocenę i analizę informacji. Funkcja ta jest ściśle związana z funkcją rozpoznawczą, ponieważ wykorzystuje i konkretyzuje wiedzę uzyskaną dzięki rozpoznaniu. Należy podkreślić, że w sferze zwalczania przestępczości kryminalnej — odmiennie niż w przypadku przestępczości ekonomicznej lub narkotykowej — przedmiotem wykrywania najczęściej nie jest zdarzenie, lecz osoba sprawcy tego zdarzenia.

Funkcja dowodowa w pracy operacyjnej realizowana jest dzięki zdobywaniu informacji o źródłach dowodowych, czyli ustalaniu jakie metody i środki należy zastosować, aby możliwie najskuteczniej przeprowadzić czynności w przyszłym postępowaniu dowodowym.

Głównym zadaniem funkcji zapobiegawczej jest zapobieganie przestępstwom poprzez stworzenie warunków utrudniających lub uniemożliwiających ich popełnienie. Funkcja zapobiegawcza może być realizowana pośrednio (poprzez sygnalizowanie odpowiednim podmiotom i władzom ustalonego przez Policję stanu zagrożenia lub konieczności eliminacji czynników sprzyjających popełnieniu przestępstw) lub bezpośrednio (przez fizyczną ochronę obiektów, ochronę osób zagrożonych, a także nadzór nad osobami, które mogą potencjalnie popełnić przestępstwo).

Funkcje pracy operacyjnej realizowane (wypełniane) są dzięki czynnościom operacyjnym, w ramach których dąży się do realizacji poszczególnych celów¹³ pracy ope-

racyjnej. W pewnych wypadkach funkcje pracy operacyjnej są identyczne z jej celami. Cele zostały określone w przepisach wewnątrzpolicyjnych, a czasownik „dążyć” oznacza po prostu, że w rzeczywistości cele te nie zawsze są osiąmane lub osiąmane do pewnego stopnia. Warto w tym miejscu wskazać, że w art. 2 poselskiego projektu ustawy o czynnościach operacyjno-rozpoznawczych¹⁴ działania operacyjne zdefiniowano właśnie poprzez cele ich prowadzenia.

Celem pracy operacyjnej, zgodnie z § 4 zarządzenia nr pf-634 KGP, jest w szczególności:

- rozpoznawanie, zapobieganie, ujawnianie czynów zabronionych oraz wykrywanie i ściganie ich sprawców,
- odnajdywanie osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości oraz osób zaginionych,
- ujawnianie i ustalanie składników majątkowych osób objętych czynnościami operacyjnymi, w celu ich zabezpieczenia na poczet przyszłych kar oraz środków karnych i roszczeń o charakterze majątkowym,
- ochrona osób, których życie, zdrowie lub wolność są realnie zagrożone czynami przestępnymi,
- udzielanie pomocy świadkom koronnym i osobom im najbliższym,
- odzyskiwanie rzeczy utraconych w wyniku czynów zabronionych lub mających związek z takimi czynami¹⁵.

Poza czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi uregulowanymi ustawowo (kontrolą operacyjną, transakcją pozorną, przesyłką niejawnie nadzorowaną, obserwacją, pozyskiwaniem danych, legalizacją oraz współpracą z osobowymi źródłami informacji — dalej jako OZI), praca operacyjna wykorzystuje całe spektrum czynności z zakresu taktyki kryminalistycznej¹⁶. Mowa tu o czynnościach, które nie zostały wskazane w normach prawnych, ale wynikają z praktycznej strony stosowania działań o charakterze operacyjno- -rozpoznawczym, wypracowanej taktyki, procedur, zasad itd., które mają ścisły związek ze stosowaniem norm prawa. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, zarówno uregulowane w ustawie, jak i czynności wymienione w niejawnych przepisach wewnątrzpolicyjnych, wyodrębniono jako metody¹⁷ pracy operacyjnej. Zdefiniowano je jako zespół powiązanych

rozwiązań organizacyjnych. Cel jest tym, do czego się dąży, co chce się osiągnąć, co ma czemuś służyć; zob. M. Szymczyk (red.), *Słownik...*, t. I, wyd. cyt., s. 235.

¹⁴ *Poselski projekt ustawy o czynnościach operacyjno-rozpoznawczych (druk nr 353)*, <[http://orka.sejm.gov.pl/Druki6ka.nsf/0/0E-E2EFB34B2B8750C125741A003B1486/\\$file/353.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/Druki6ka.nsf/0/0E-E2EFB34B2B8750C125741A003B1486/$file/353.pdf)>, 05 stycznia 2003 r. Prac nad ustawą zaprzestano.

¹⁵ Zob. E. Gruza, M. Goc, J. Moszczyński, *Kryminalistyka — czyli rzecz o metodach śledczych*, Warszawa 2008, s. 62.

¹⁶ Taktyka kryminalistyczna obejmuje: wykrycie, rozpoznanie, typowanie sprawców, udowadnianie, wykorzystanie materiału dowodowego; zob. T. Hanausek, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt., s. 41.

¹⁷ Metody pracy operacyjnej to zespół powiązanych ze sobą jawnych i niejawnych przedsięwzięć stosowanych do osiągnięcia wyznaczonego celu lub założonego zadania; zob. E. Gruza, M. Goc, J. Moszczyński, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt., s. 64.

¹¹ Zob. zarządzenie nr 0052/74 MSW z 5 lipca 1974 r. w sprawie pracy operacyjnej Milicji Obywatelskiej (IPN Ld 0050/70), dostępne w Oddziałowym Biurze Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Łodzi.

¹² T. Hanausek, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt., s. 37 i nast.

¹³ Cel to postulowany stan rzeczy, który ma być osiągnięty dzięki podjęciu określonych czynności, ustanowieniu norm, wprowadzeniu

ze sobą jawnych i niejawnych przedsięwzięć i środków zastosowanych w sposób mający doprowadzić do osiągnięcia wyznaczonego celu lub wykonania określonego założeniem zadania¹⁸. W poselskim projekcie ustawy o czynnościach operacyjno-rozpoznawczych¹⁹ pojęcie metody sformułowano poprzez wyszczególnienie ich katalogu i zdefiniowanie każdej z nich.

Omawiany w literaturze kryminalistycznej podział metod pracy operacyjnej na proste i złożone²⁰ stracił obecnie rację bytu z kilku powodów. Po pierwsze stosowane w praktyce metody wzajemnie łączą się lub przenikają²¹, zatem stosowanie kryterium podziału metod na formy proste i złożone wydaje się nieaktualne. Po wtóre obowiązujące przepisy określają formy pracy operacyjnej w zupełnie innym znaczeniu. Istotne jest również to, że zwykle podczas stosowania poszczególnych metod pracy operacyjnej równolegle korzysta się ze współpracy z osobowymi źródłami informacji²².

Efektywność pracy operacyjnej uzależniona jest w szczególności od właściwego doboru i umiejętności stosowania metod pracy operacyjnej²³. Według praktyków metody pracy operacyjnej dzielą się na metody pasywne (np. analiza informacji zgromadzonych w policyjnych i pozapolicyjnych bazach danych, pozyskiwanie danych telekomunikacyjnych i ich analiza, kontrola operacyjna) i ofensywne (np. kombinacja operacyjna). Problem proporcji między stosowaniem metod pasywnych a stosowaniem metod ofensywnych w praktyce wynika z konkretnej sytuacji operacyjnej oraz wielu innych elementów, wśród których można wymienić:

- posiadane rozpoznanie,
- możliwość dotarcia operacyjnego OZI,
- umiejętność stosowania metod pracy operacyjnej, warunkowaną kompetencjami zawodowymi²⁴ policjantów i ich przełożonych,
- uwarunkowania prawne,
- możliwości techniczne,
- wysokość funduszu operacyjnego²⁵,

¹⁸ Zob. § 1 pkt 11 zarządzenia nr pf-634 KGP z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych (niepublikowane).

¹⁹ Zob. *Poselski...*, wyd. cyt., art. 2 ust. 3.

²⁰ T. Hanausek, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt., s. 132–146.

²¹ Zob. E. Gruza, M. Goc, J. Moszczyński, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt. s. 65.

²² Zob. § 7 zarządzenia nr pf-634 KGP z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych (niepublikowane).

²³ Zob. E. Gruza, M. Goc, J. Moszczyński, *Kryminalistyka...*, wyd. cyt., s. 63.

²⁴ M. Kubat, *Kompetencje zawodowe*, s. 1, <www.wup.lodz.pl/files/ciz/ciz_Kompetencje_zawodowe.pdf>, 10 maja 2011 r.

²⁵ Fundusz operacyjny stanowi promil budżetu Policji, np. w budżecie na 2013 r. KGP zarezerwowała 51 mln zł na wydatki z funduszu operacyjnego, z którego wynagradzane są osoby udzielające pomocy Policji, a także dokonywane są zakupy m.in. nieoznakowanych radiowozów i specjalistycznego sprzętu; zob. R. Zieliński, *51 mln zł w budżecie policji to pensje konfidentów*, <http://www.gazetaprawna.pl/wiadomosci/artykuly/633_155,51-mln-zl-w-budziecie-policji-to-pen-

— specyfikę przestępstwa (przestępczości).

Pomimo upływu lat koncepcja sposobu oceny efektywności pracy operacyjnej nie odbiega znacząco od metodyki stosowanej jeszcze przed 1990 r., opierając się na sprawozdawczości. Ale czy sprawozdawczość jest odpowiednim narzędziem oceny skuteczności i efektywności czynności operacyjno-rozpoznawczych? Zarządzanie Policją, jako ponad stutysięczną organizacją, jest złożonym procesem. Styl zarządzania formacją ewoluował stopniowo od momentu transformacji ustrojowej. Efektem długoletnich działań związanych z wdrażaniem w polskiej Policji, nowoczesnych modeli zarządzania, była stopniowa zmiana kultury organizacyjnej²⁶ i zbieranych danych sprawozdawczych. W pewnym momencie w przepisach wewnątrzpolicyjnych pojawiło się pojęcie efektywności działań Policji.

Zgodnie z normą ISO 9000²⁷ efektywność to relacja między osiągniętymi wynikami a wykorzystanymi zasobami. Inaczej mówiąc efektywność to rezultat podjętych działań, opisany relacją uzyskanych efektów do poniesionych nakładów pracy albo kosztów. Z pojęciem efektywności ściśle związane jest pojęcie skuteczności. Zgodnie z tą samą normą, skuteczność to stopień, według którego planowane działania zostały wykonane, a planowane wyniki osiągnięte. W odniesieniu do czynności operacyjno-rozpoznawczych będzie to w szczególności poziom posiadanego rozpoznania opartego na informacjach uzyskanych od OZI, ujawnialność i wykrywalność przestępstw. Szczególnie istotne znaczenie ma wzajemna relacja skuteczności i efektywności. Im mniejsze nakłady na rozwiązanie problemu, tym działanie staje się bardziej efektywne — pod warunkiem, że jest równocześnie skuteczne. Pamiętać należy, że działania mogą być skuteczne, chociaż nieefektywne, natomiast nigdy nie można ocenić działań nieskutecznych jako efektywne. Dlatego najpierw należy ocenić skuteczność, a dopiero później efektywność działań.

Pojęcie oceny efektywności pracy komend wojewódzkich pojawiło się po raz pierwszy w związku z wejściem w życie zarządzenia nr 2 KGP z 16 stycznia 2003 r. w sprawie sprawozdawczości i planowania w Policji²⁸, które uchyliło zarządzenie nr 28 KGP z 12 listopada 1997 r. w sprawie sprawozdań przekazywanych do KGP przez komendy wojewódzkie Policji²⁹.

sje-konfidentow.html>, 06 grudnia 2016 r.; zob. także: M. Białuński, *Fundusz operacyjny — aspekty normatywne i prawno-porównawcze*, „Przegląd Policyjny” 2005, nr 1 (117), s. 108.

²⁶ Projekty mające na celu wsparcie kierownictwa jednostek terenowych Policji w realizacji funkcji zarządzania jednostką tworzone już w 2000 r. Realizując wnioski pokontrolne NIK, w 2003 r. komendant główny Policji powołał zespół ds. oceny możliwości wdrożenia w Policji systemu zarządzania jakością; zob. pismo Idz. O-Isz-652/436/2003 z 26 lutego 2003 r.

²⁷ Zob. *Przewodnik ISO 9000. Materiały informacyjne nt. wdrażania systemu zarządzania jakością wg norm ISO serii 9000*, s. 15, <<http://www.actio.com.pl/akter/pdf/przewiso9000.pdf>>, 11 grudnia 2016 r.

²⁸ Dz. Urz. KGP nr 3 poz. 7 — zastąpiony zarządzeniem nr 452 KGP z 12 maja 2006 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie planowania i sprawozdawczości w Policji (Dz. Urz. KGP nr 9, poz. 48)

²⁹ Brak danych dot. Dz. Urz.

Zarządzenie nr 238 KGP z 14 marca 2005 r. w sprawie sprawozdawczości i planowania w Policji³⁰ uchyliło zarządzenie nr 2 KGP z 16 stycznia 2003 r. Jednak zdaniem komendantów wojewódzkich Policji nowy sposób oceny jednostek zawierał wiele niejednorodnych elementów, połączonych ze sobą w oparciu o zbyt dowolnie dobrane kryteria³¹. Dlatego zarządzeniem nr 738 KGP z 31 lipca 2006 r.³² uchylono zarządzenie nr 238 KGP, ale z uwagi na zmianę kierownictwa Policji nie wydano nowego. W efekcie, w okresie od 31 sierpnia 2006 r. do czasu wydania zarządzenia nr 159 KGP³³ z 23 lutego 2007 r. w sprawie planowania i sprawozdawczości w Policji³⁴, brak było jakichkolwiek przepisów regulujących planowanie i sprawozdawczość.

Nowe kierownictwo Policji uznało, że okres, kiedy Policję oceniało się głównie na podstawie tzw. statystyk, powinien odchodzić powoli do przeszłości. Statystyki nie tylko nie obejmowały wszystkich aspektów działania Policji i nie zawsze pozwalały na obiektywne porównywanie poszczególnych jednostek, ale także łatwo było nimi manipulować³⁵. Dlatego kolejne koncepcje oceny pracy Policji wiązały się z próbami implementowania dorobku nauki o zarządzaniu. Podjęto szereg działań audytowych poświęconych rozbudowanej sprawozdawczości w Policji, dzięki którym o blisko 30% zmniejszyła się liczba formularzy sprawozdawczych³⁶. W zarządzeniu nr 116 KGP z 28 stycznia 2009 r. w sprawie planowania strategicznego i sprawozdawczości w Policji³⁷, które uchyliło zarządzenie 159 KGP, pojawiły się pojęcia planowania strategicznego, priorytetów KGP i oceny efektywności pracy Policji. Rok później zarządzenie nr 254 KGP z 15 marca 2010 r. w sprawie planowania strategicznego, sprawozdawczości i oceny pracy Policji³⁸ uchyliło zarządzenie nr 116 KGP, wprowadzając system kontroli zarządczej w jednostkach Policji. Wydane 1,5 roku później zarządzenie nr 1147 KGP z 22 września 2011 r. w sprawie planowania strategicznego, sprawozdawczości i oceny pracy Policji³⁹, które uchyliło zarządzenie nr 254 KGP, pozwoliło na uruchomienie 1 października 2011 r. Systemu Elektronicznej Sprawozdawczości w Policji (dalej

jako SESPol). System Elektronicznej Sprawozdawczości w Policji, który wykorzystywany jest do dzisiaj, usprawnił proces gromadzenia i przetwarzania danych sprawozdawczych — z wyłączeniem zestawień sprawozdawczych zawierających informacje niejawne. Zarządzenie nr 1147 KGP utraciło moc z chwilą wejścia w życie obowiązującego obecnie zarządzenia nr 71 KGP z 19 grudnia 2014 r. w sprawie planowania strategicznego, sprawozdawczości oraz systemu kontroli zarządczej w Policji⁴⁰.

Zgodnie z zarządzeniem nr 71 KGP, na podstawie złożonej, wieloetapowej diagnozy otoczenia zewnętrznego oraz poszczególnych obszarów funkcjonowania Policji, definiowane są priorytety KGP i wynikające z nich zadania dla komórek organizacyjnych KGP, Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, Centralnego Biura Śledczego Policji oraz komend wojewódzkich Policji. Wśród priorytetów KGP na lata 2016–2018 dwa dotyczą bezpośrednio służby kryminalnej:

- podniesienie skuteczności działań Policji w identyfikacji i zwalczaniu największych współczesnych zagrożeń (w tym cyberprzestępczości),
- wzrost skuteczności działań Policji w zwalczaniu przestępczości najbardziej uciążliwej społecznie.

Stopień realizacji zadań badany jest za pomocą mierników⁴¹ określanych dla poszczególnych zadań. Analiza stopnia realizacji zadań przeprowadzana jest zgodnie z zasadami określonymi w systemie oceny, które zawierają planowane do osiągnięcia wartości mierników, wagi poszczególnych mierników, zasady określania procentowego stopnia ich realizacji oraz przedziały i przydzielone im wartości punktowe. Za pomocą wskazanego systemu oceny KGP corocznie dokonuje oceny pracy Policji, oceniając jej jednostki i komórki organizacyjne.

Wartości mierników, jakie przypisano zadaniom realizowanym w ramach wymienionych priorytetów, są naliczane w oparciu o dane statystyczne, którymi dysponuje Policja. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że okresowo ujawniane są próby manipulowania danymi wprowadzanymi do Krajowego Systemu Informacji Policji (dalej jako KSIP). Na przykład w 2011 r. Biuro Kontroli KGP przygotowało oraz realizowało czynności koordynacyjne w zakresie kontroli problemowej, prowadzonej w trybie koordynowanym na temat *Terminowości wprowadzania danych dotyczących wszczęcia i zakończenia postępowania przygotowawczego do Policyjnego Systemu Statystyki Przestępczości TEMIDA oraz Krajowego Systemu Informacyjnego Policji KSIP, w świetle zarządzenia nr 350 KGP z 1 lipca 2003 r. w sprawie zbierania, gromadzenia, przetwarzania i opracowania danych statystycznych o przestępczości oraz zamachach samobójczych i wypadkach utonięcia oraz Decyzji nr 167 KGP z dnia 19 marca*

³⁰ Dz. Urz. KGP nr 8, poz. 44.

³¹ Nowy system oceny pracy komend wojewódzkich, <<http://www.policja.pl/pol/aktualnosci/1508,Nowy-system-oceny-pracy-komend-wojewodzkih.html>>, 13 grudnia 2016 r.

³² Dz. Urz. KGP nr 12, poz. 76

³³ W okresie od 12 lutego 2007 r. do 8 sierpnia 2007 r. komendantem głównym Policji był Konrad Kornatowski.

³⁴ Dz. Urz. KGP nr 7, poz. 67.

³⁵ Zob. E. Sitek, *Jak oceniać pracę Policji?* (nr 48 03.2009), <<http://gazeta.policja.pl/997/inne/tylko-sluzba/52881,Jak-oceniac-prace-Policji-nr-48-032009.html>>, 12 grudnia 2016 r.

³⁶ Zob. pismo Ga-3858/11/BP dyrektora Gabinetu KGP z 18 listopada 2011 r.

³⁷ Dz. Urz. KGP nr 3, poz. 12.

³⁸ Dz. Urz. KGP nr 4, poz. 13.

³⁹ Dz. Urz. KGP nr 8, poz. 57; także: Dz. Urz. z 2012 r. poz. 3 — zmienione zarządzeniem nr 3 KGP z 18 stycznia 2013 r. (Dz. Urz. KGP z 21 stycznia 2013 r., poz. 13) i zarządzeniem nr 49 KGP z 6 października 2014 r. (Dz. Urz. z 9 października 2014 r., poz. 94).

⁴⁰ Dz. Urz. KGP z 23 grudnia 2014 r., poz. 142.

⁴¹ Mierniki pochodzą m.in. z danych gromadzonych w Systemie Elektronicznej Sprawozdawczości w Policji (dalej jako SESPol) oraz z cyklicznych badań opinii publicznej, tj. Polskiego Badania Przestępczości oraz Badania satysfakcji z pracy policjantów i pracowników Policji.

2008 r. w sprawie funkcjonowania zestawu centralnych zbiorów informacji tworzących KSIP. Celem kontroli była ocena terminowości wprowadzania danych, dotyczących wszczętych i zakończonych postępowań, do systemu KSIP i ówczesnego systemu TEMIDA. Kontrolą objęto 86 jednostek Policji podległych 17 komendantom wojewódzkim oraz komendantowi stołecznemu Policji. Kontrola ujawniła szereg uchybień i nieprawidłowości skutkujących odpowiedzialnością osób⁴².

Pomimo że wiedza o manipulowaniu statystyką jest dość powszechna⁴³, wartości mierników służących do oceny stopnia realizacji priorytetów KGP nadal naliczane są w oparciu o dane o efektach procesowych, czyli informacje gromadzone w KSIP⁴⁴.

KSIP jest systemem informacyjnym stanowiącym zestaw powiązanych ze sobą zbiorów danych, funkcjonującym na użytek Policji dla celów realizacji jej zadań ustawowych⁴⁵. Między innymi z powodu nieumiejętności korzystania z dostępnych narzędzi wielu policjantów wydaje się nie pamiętać, że celem gromadzenia i przetwarzania danych w KSIP jest nie tylko generowanie danych statystycznych⁴⁶ o przestępstwach, zamachach samobójczych i wypadkach tonięcia, ale także koordynacja informacji, typowanie osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa, ocenienie i prognozowanie zagrożeń dla porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zakres, tryb i formę gromadzenia danych w KSIP określają przepisy wy-

⁴² Informacja działalności kontrolnej za 2011 r., <https://www.google.pl/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0OahUKewj46J6l3pnRAhVEBiwKHdy9DYQFggaMAA&url=http%3A%2F%2Fbip.kgp.policja.gov.pl%2Fdownload%2F18%2F41_139%2FInformacja_dzialalnosci_kontrolnej_za_2011_r_.pdf&usq=AfQjCNFK2Vuygm993u_4emggqEgf-5C1jmuw&sig=2_LCmFCC281UVFBxvftlQ&bvm=bv.142%059%868,d.bGg&cad=rjt>, 16 grudnia 2012 r.; zob. także: M. Kolińska-Dąbrowska, *Łapanka sprawozdawcza, czyli jak policja pompuje statystyki*, <http://wyborcza.pl/56,76%842,107%27%635,Łapanka_sprawozdawcza_czyli_jak_policja_pompuje_statystyki.html>, 30 listopada 2011 r.

⁴³ M. Kolińska-Dąbrowska, *Łapanka...*, wyd. cyt.

⁴⁴ 6 kwietnia 2013 r. weszła w życie decyzja nr 125 KGP z 5 kwietnia 2013 r. w sprawie funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (Dz. Urz. KGP z 2013 r., poz. 28), regulująca przetwarzanie informacji w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji. Decyzja nr 125 uchylła w całości decyzję nr 167 KGP z 19 marca 2008 r. w sprawie funkcjonowania zestawu centralnych zbiorów informacji tworzących Krajowy System Informacyjny Policji (Dz. Urz. KGP nr 10, poz. 5 z późn. zm.). Decyzja 125 zmieniała była decyzją nr 379 KGP (Dz. Urz. KGP z 9 października 2014 r., poz. 111), decyzją nr 162 (Dz. Urz. KGP z 21 maja 2015 r., poz. 32) i decyzją nr 220 KGP (Dz. Urz. KGP z 01 lipca. 2015 r., poz. 45). Do końca 2012 r. dane gromadzone w systemie zawierały zarówno informacje o postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez Policję, jak również o postępowaniach prowadzonych we własnym zakresie przez prokuraturę (bez udziału Policji). Od początku 2013 r. gromadzone są tylko informacje w oparciu o postępowania przygotowawcze prowadzone wyłącznie przez Policję.

⁴⁵ Krajowy System Informacji Policji (dalej jako KSIP) jako system teleinformatyczny obejmuje zakresem działania terytorium całego kraju, zapewniając funkcjonariuszom Policji w terenie i jednostkach Policji szybki dostęp do informacji zgromadzonych w bazie.

⁴⁶ Podstawą prawną zbierania danych przez Policję jest art. 20 ust. 19 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn. DzU z 2015 r., poz. 355) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 21 lipca 2016 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji (DzU z 22 lipca 2016 r., poz. 1091).

dane na podstawie art. 18 ustawy z 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej⁴⁷. Dane statystyczne generowane w KSIP uważane są za najbardziej miarodajny miernik przestępczości⁴⁸, a na ich podstawie przygotowywany jest co roku raport o stanie bezpieczeństwa w Polsce⁴⁹.

Gromadzone dane dotyczą przestępstw wymienionych w k.k. i w innych ustawach zawierających przepisy karne. Rejestracja w KSIP uwzględnia podmiotowe i przedmiotowe cechy poszczególnych rodzajów przestępstw — w tym aspektów kryminologicznych. Informacje o przestępstwach wykazywane są po przeprowadzeniu postępowania przez Policję, a następnie wprowadzeniu tych informacji do KSIP. W kwietniu 2015 r. dokonano migracji danych KSIP na nową platformę sprzętową oraz wydzielono całkowicie jego część niejawną⁵⁰, w której rejestruje się informacje stanowiące podstawę do dokonania rejestracji operacyjnej lub uzasadniające jej dokonanie⁵¹. Odrębność zbiorów uniemożliwia analizowanie danych z niejawnej części KSIP za pomocą Systemu Analitycznego KSIP⁵². Dodatkowo nie ma możliwości porównania danych zgromadzonych w zbiorze jawnym i niejawnym oraz porównania danych dotyczących efektów pracy operacyjnej z częścią niejawnej KSIP z danymi dotyczącymi efektów procesowych. Niemożliwa jest również weryfikacja źródła danych.

Poza różnicami wynikającymi ze zmiany nazewnictwa, niejawną część sprawozdań, dotycząca czynności operacyjno-rozpoznawczych Policji oraz współpracy z OZI, w zasadzie nie ulegała zmianie. W 2003 r., zgodnie z zarządzeniem nr 2 KGP z 16 stycznia 2003 r., niejawną (po wypełnieniu) część sprawozdania⁵³ przesyłanego do KGP obejmowała zestawienie wszczętych i zakończonych form pracy operacyjnej, a także uzyskane efekty wykrywcze⁵⁴, czyli dane liczbowe dotyczące wykrytych przestępstw, podejrzanych i tymczasowo aresztowanych. W części dotyczącej OZI sprawozdanie zawierało:

⁴⁷ DzU z 2012 r., poz. 591 z późn. zm.

⁴⁸ Analizując dane zgromadzone w policyjnych systemach informatycznych należy mieć świadomość, że jest to tylko pewna część zdarzeń przestępczych, które dotarły do wiadomości organów ścigania. Mniej rzeczywiste dane czy zafałszowane dane dotyczą wszelkich statystyk, nie tylko policyjnych — K.H.

⁴⁹ Dane udostępniane są również na potrzeby Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Prokuratury Generalnej. Ponadto, zgodnie z realizacją zadań ustawowych w ramach zawartych umów o współpracy międzynarodowej, Policja udziela informacji między innymi takim podmiotom jak: zagraniczni oficerowie łącznikowi akredytowani w Polsce — w tym oficerowie Policji, EUROPOL — w tym *Organised Crime Threat Assessment* (SOCTA, OCTA) w ramach raportów, INTERPOL, Agencji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) — dane dotyczące przestępczości. Otrzymaone od Policji dane statystyczne przekazywane są przez Główny Urząd Statystyczny do Eurostatu (Europejski Urząd Statystyczny).

⁵⁰ Zob. pismo KR-WOI-3260/2588/2015 z-cy dyrektora Biura Służby Kryminalnej z 12 kwietnia 2015 r.

⁵¹ Aplikacja, która wykorzystywana jest do dostępu i uwierzytelnienia użytkowników w nieważnej części systemu KSIP, nosi nazwę Frejzap. Brak jest przepisów, które mówiąby wprost o aplikacji Frejzap; zob. także § 40 ust. 1 decyzji nr 125 KGP (Dz. Urz. KGP z 2013 r., poz. 28).

⁵² § 81 decyzji nr 125 KGP.

⁵³ Zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 na formularzu I/4.

⁵⁴ Liczbę wykrytych przestępstw, liczbę ustalonych sprawców, liczbę tymczasowo aresztowanych.

- łączną liczbę OZI Komendy Wojewódzkiej (Stołecznej) Policji w pierwszym dniu okresu sprawozdawczego z wyszczególnieniem agentów, współpracowników i informatorów — w tym ich liczbę w Zespołach Poszukiwań Celowych (ZPC)⁵⁵ i Zespołach Werbunków i Operacji Specjalnych (ZWIOS)⁵⁶,
 - tzw. ruch w sieci w okresie sprawozdawczym, czyli liczbę OZI, w rozbiciu na kategorie, które pozyskano, wyeliminowano lub z którymi zawieszono współpracę,
 - wyniki pracy poszczególnych kategorii OZI, czyli liczbę odbytych spotkań, liczbę uzyskanych informacji w rozbiciu na informacje potwierdzone, niepotwierdzone, oraz liczbę informacji, których nie zakwalifikowano jako potwierdzone lub niepotwierdzone,
 - kwoty wypłat z funduszu operacyjnego — w tym koszty poniesione przez policjantów i wynagrodzenia dla OZI.
- Zarządzenie nr 238 KGP z 14 marca 2005 r. nie zmieniło wzoru sprawozdania ze stanu pracy operacyjnej komórek pionu kryminalnego⁵⁷. W zarządzeniu nr 159 KGP z 23 lutego 2007 r., w części dotyczącej współpracy z OZI⁵⁸, należało ująć nie trzy, ale dwie kategorie źródeł (informatorów i współpracowników), co wynikało z nowego zarządzenia o pracy operacyjnej⁵⁹, które zmieniło definicje poszczególnych kategorii OZI. Zmieniono także rubryki dotyczące kwot wypłat do funduszu operacyjnego, co wynikało ze zmian wprowadzonych zarządzeniem nr pf-1/05 ministra spraw wewnętrznych i administracji z 10 stycznia 2005 r. w sprawie zasad tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym Policji⁶⁰. Istotną zmianą było odejście od podawania ogólnej liczby OZI w garnizonie na rzecz wykazywania OZI w poszczególnych komórkach pionu kryminalnego jednostek Policji. Część dotyczącą ruchu w sieci rozbudowano o nowe rubryki, tj. przekwalifikowanie i przekazanie.

Zarządzenie nr 116 KGP z 28 stycznia 2009 r. nie zmieniło wzoru sprawozdania w zakresie współpracy z OZI⁶¹, natomiast w rok później, zarządzeniem nr 254 KGP z 15 marca 2010 r., zmieniono nazwę wzoru na „Sprawozdanie z działalności operacyjnej służby kryminalnej

Policji”⁶². Kolejne zarządzenie nr 1147 KGP z 22 września 2011 r. nie wprowadziło żadnych zmian w kwestii dotyczącej OZI⁶³.

Istotną zmianę w zakresie danych dotyczących współpracy z OZI wprowadzono zarządzeniem nr 3 KGP z 18 stycznia 2013 r., wskazując, że w sprawozdaniu, obok współpracowników i informatorów, należy ująć także osoby informujące⁶⁴.

Obowiązujące zarządzenie nr 71 KGP z 19 grudnia 2014 r. wprowadziło dalsze zmiany w załączniku⁶⁵ dotyczącym współpracy z OZI. Podobnie jak wcześniej formularz zawiera rubryki dotyczące informatorów, współpracowników i osób informujących. Należy jednak podać ogólną liczbę spotkań z OZI oraz liczbę spotkań z OZI, które pozyskane zostały w wyniku przedsięwzięcia werbunkowego. Ilość informacji uzyskanych od OZI podzielona została na informacje potwierdzone (w trakcie weryfikacji) i informacje niepotwierdzone.

Podobnie jak we wcześniejszych zarządzeniach, w przypadku form pracy operacyjnej, podawane co kwartał⁶⁶ dane sprawozdawcze dotyczą wszczętych i zakończonych form pracy operacyjnej oraz uzyskanych efektów: — liczby wszczętych postępowań przygotowawczych, — ustalonych podejrzanych i tymczasowo aresztowanych, — ujawnionych strat, — odzyskanego mienia.

Wyniki analizy danych ujmowanych w sprawozdaniach uzasadniają stwierdzenie, że w okresie minionych lat koncepcja sprawozdawczości w zakresie współpracy z OZI nie uległa zasadniczym zmianom. Podobnie jak przed laty, obowiązujący formularz sprawozdawczy zawiera:

- liczbę OZI na początku i na końcu okresu sprawozdawczego w podziale na kategorie,
- zmiany w okresie sprawozdawczym (ilość OZI pozyskanych, wyeliminowanych, z którymi zawieszono współpracę, przekazanych i pozyskanych w wyniku przedsięwzięć werbunkowych),
- liczbę odbytych spotkań z wyodrębnieniem spotkań z OZI pozyskanymi w wyniku przedsięwzięcia werbunkowego,
- liczbę uzyskanych informacji w podziale na informacje otrzymane od OZI, które pozyskane zostały w wyniku przedsięwzięcia werbunkowego, informacje potwierdzone, informacje w trakcie weryfikacji i informacje niepotwierdzone,
- kwoty wypłat z funduszu operacyjnego z podziałem na pozycje 1 i 2.

Dane sprawozdawcze podawane są z uwzględnieniem poszczególnych jednostek organizacyjnych każdego garnizonu i ich komórek organizacyjnych. Od lat⁶⁷ dane spra-

⁵⁵ Zespoły Poszukiwań Celowych (ZPC) utworzono w wydziałach kryminalnych komend wojewódzkich Policji w 2001 r. Ich zadaniem jest ściganie najgroźniejszych przestępców, szczególnie sprawców zabójstw, aktów terrorystycznych i innych czynów dokonanych z użyciem broni palnej bądź materiałów wybuchowych. Zajmują się również poszukiwaniami osób zaginionych, jeśli zachodzi podejrzenie ich uprowadzenia.

⁵⁶ Zespoły Werbunków i operacji specjalnych utworzono w 2002 r. W sierpniu 2004 r., razem z komórkami analizy kryminalnej, przekształcono je w wydziały wywiadu kryminalnego komend wojewódzkich Policji; zob. zarządzenie KGP nr 863 z 13 sierpnia 2004 r. w sprawie powołania wydziałów wywiadu kryminalnego w Policji oraz określenia zakresu ich działania

⁵⁷ Załącznik nr 2, formularz I/3.

⁵⁸ Formularz II/1.

⁵⁹ Zarządzenie nr pf-634 KGP z 30 czerwca 2006 r. w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych (niepublikowane).

⁶⁰ Zob. *Działalność kontrolna Biura Kontroli KGP w 2011 r.*, s. 33, <[http://bip.kgp.policja.gov.pl/portal/kgp/9/12 943/Dzialalnosc_kontrolna_Biura_Kontroli_KGP_w_2011_r.html](http://bip.kgp.policja.gov.pl/portal/kgp/9/12%20943/Dzialalnosc_kontrolna_Biura_Kontroli_KGP_w_2011_r.html)>, 15 sierpnia 2012 r.

⁶¹ Załącznik nr 4, formularz II/1.

⁶² Załącznik nr 5, formularz II/1.

⁶³ Załącznik nr 6, formularz nr I/1.

⁶⁴ Załącznik nr 1, formularz nr I/1.

⁶⁵ Wzory formularzy zestawień sprawozdawczych zawierających informacje niejawne określa załącznik nr 6 do zarządzenia — część B, strona 2 wzoru formularza nr N-I/1.

⁶⁶ Zgodnie z załącznikiem nr 5.

⁶⁷ W przypadku zarządzenia nr 2 KGP z 16 stycznia 2003 r. stan komórek pionu kryminalnego podawano na stronie 4 formularza I/4 załącznika nr 2.